Ч. 229. Середа 31 (18) жовтня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.
Письма приймають ся лиш франковані.
Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.
Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавемана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З комісиї для реформи виборчої. — Перевезене тіла Ракочого до Угорщини. — З Франциї. — Події в Росиї.

В суботу вела ся в комісиї для виборчої реформи дальша дискусия над автономічним внесенєм п. Старжиньского. По промові пп. Грубого і Бобржиньского забрав голос п. Міністер внутрішних справ Бінерт. Він покликав ся на поперед висказані погляди п. президента міністрів. З практичних взглядів пожадані для правительства деякі поясненя що-до приміненя дотичних постанов закона, або і управильненя тих постанов. П. Президент міністрів вказав на свої власні досьвіди. Дійстно показало ся, що що-до квестиї, чи деякі справи мають бути полагоджувані державним законодавством, чи в цілости або в части краєвим законодавством, єсть ріжниця гадок, що в деяких справах доводить до застою. О скілько пропозициї п. Старжиньского стремлять до вияснення сумнівів, правительство радо їх витає. Бесідник відмічує, що супротив загальної стилїзациї тих внесень є можливість, що деякі роди кар, котрих нема по мисли державного законодавства, були би заведені дорогою краєвого законодавства. Вправді правительство могло би то скореґувати, однак конечність таких поправок не єсть пожадана як раз з огляду на ціль внесеня пос. Старжиньского, іменно, щоби квестию ясно поставити. У внесеню, дотикаючім орґанізациї краєвих державних властий, видить правительство єдино сю ціль, щоби усталити, аби в разі законодатної акциї в справі орґанізациї державних адміністрацийних властий поликувано до співучасти краєве законодавство, коли з тою акциєю получена єсть зміна орґанізациї тих властий, о скілько підпадають під компетенцию краєвого законодавства. Вкінци заявляє п. Міністер, що о скілько у внесенях п. Старжиньского єсть тенденция вияснити і відмежити компетенцию і запобічи непорозуміням, правительство відносить ся до них симпатично. — П. Перґельт заявив ся проти внесеня п. Старжиньского. Він єсть гадки, що Поляки на тепер повинні вдоволитись резолюциями. Дальше домагає ся, щоби при виборах до Делеґаций вибирано на будуче з Чехії 6 Чехів а 4 Німців, з Морави по двох з кождої народности. П. Старжиньский каже, що закиди против єго внесеня з сторони німецких членів комісиї з Чехії спричинені хибною засадою: без ческо-німецкої угоди нема ніякого розширеня автономії. Бесідник єсть тої гадки, що без розширеня автономії ніяка угода не довершить ся. Угода мусить бути заключена в соймі, проте конечне єсть розширене компетенциї соймів. Лиш тоді можна надіяти ся поправи відносин, уздоровленя парляменту і уґрупованя сторонництв на природних і здорових основах. П. Василько заявляє, що Русини суть противні автономії в нинішній єї формі, натомість приклонниками національної автономії. П. Ґломбіньский промовляє за внесенєм п. Старжиньского, полемізує з п. Васильком і заявляє ся против поділу краю. На тім наради перервано до понеділка.

На вчерашнім засіданю комісиї промовляв в дальшій дискусиї над внесенєм п. Старжиньского референт пос. Ґрабмаєр. Бесідник доказував, що централізм мав оправдане, доки Німці мали перевагу в парляменті. Однако тепер, коли новий закон виборчий утворить сильну і тревалу більшість ненімецку в парляменті, централізм не має вже для Німців того значіня, длятого бесідник і єго сторонництво будуть голосувати за внесенєм п. Старжиньского о розширене автономії країв. По єго промові прийшло до поіменного голосованя, в котрім принято внесене п. Старжиньского 22 голосами против 16. Прийшло відтак до дискусиї над внесенєм п. Перґельта, аби забезпечити для Німців мандати до делеґаций з Чехії і Морави. Дискусия була дуже широка, але остаточно внесене Перґельта відкинено 25 голосами против 13. Слідуюче засідане комісиї відбуває ся нині.

Передвчера перевезено з Константинополя до Угорщини тіла Ракочого і єго тестя Текелього, що перед 200 літами вели війну против Австриї за освободжене Угорщини, а побиті і прогнані з краю, померли на чужині. Минувшого року на просьбу Мадярів цісар позволив перевезти їх тіла до Угорщини, аби їх похоронити в Кошицях. Перевезене відбуло ся з великим торжеством, особливо в Будапешті. Улицями окрашеними фестонами і хоругвами перевезено домовину Ракочого з двірця до катедри св. Стефана, а Текелього до лю-

---

12)

Тайна скупаря.

(З німецкого — Артура Мархмонта).

(Дальше).

В одній хвили впустила жінка мужчин, а зараз по тім роздало ся на ново сильне стукане.

— А деж та богата птичка? — почула Ольга голос, на котрого звук аж затрясла ся. То був голос Лінера!

Ах, чи єї мука не буде вже мати кінця, чи ніхто над нею не змилосердить ся? Хвилї ставали для неї вічностию, ще вправдї не відкрито єї, але як довго то потреває, заки витягнуть єї з укритя.

Нараз роздав ся бренькіт битих шиб і по кількох минутах влїзло до середини через вікно трех поліцияйтів.

Завзята борба розпочала ся між злодіями і представителями права, в котрій послідні остаточно побідили.

Закованих в лапцюшки повело двох поліциянтів, між тим як третий глядав за Ольгою. Скоро засьвічено сьвітло і побачено Ольгу лежачу тихо і непорушно, майже — неживу.

12.

Цікаві відкритя.

Ольга попала в сильне омлїнє і аж по довших заходах лікаря, покликаного банкиром Ферబером, удало ся єму привести єї до сьвідомости.

— Як я вам дякую за вашу поміч! — відозвала ся, коли приступив до неї директор.

— Ваша холоднокровність дивує мене — відповів він — колиб ви не були пригадали собі на тайне письмо, то могло би було бути з вами зле. Коли принесено менї перший лист, не був я на щасте дуже занятий і тому мав час добре єго перечитати. Менї впали при тім тайні знаки, я порівнав їх з вашими вказівками, які ви менї дали, і відчитав вкінци слова: „В небезпечности!" Сейчас повідомив я поліцию, але там сказано менї, що було би ліпше заждати, аж смеркне ся; коли відтак прийшов ваш другий лист, післав я ще раз на поліцию.

— Коби я лиш могла то одно знати — сказала Ольга задумчиво — як то можливе, аби Лінер був на свободі? Я гадала, що він сидить замкнений, а при нападі чула я цілком певно єго голос.

— Може про те дасть вам найліпшу відомість поліцийний комісар — відповів директор. — Чую, що саме надходить.

— Менї здаєть ся, що ви хотіли би як найскорше почути, що стало ся — поздоровив поліцийний комісар.

— Очивидно я вам дуже вдячна — відозвала ся живо Ольга — але насамперед скажіть менї, пане комісарю, скажіть менї, як то можливе, аби Алексій Лінер був вільний?

— Алеж Лінер не єсть цілком вільний, панно Баль!

— А все таки я знаю, що він брав участь в нападї.

— Кажете, що ви бачили Алексія Лінера?

— Я знаю цілком певно, що так єсть; чоловік, котрого я веліла арештувати і чоловік, котрий допускав ся всіх вломів, єсть один і той сам і я чула нині єго голос.

— То ви дуже помиляєте ся, панно Баль — сказав комісар. — Іменно Алексій Лінер подібний як капля води до одного звістного злодія, що називає ся Люк.

— Але перстень мав Лінер — замітила Ольга недовірчиво.

— То ще покаже ся, яка єсть звязь між тим всім. Завтра по полудни має відбути ся переслухане Дуна і єго жінки, а також Люка і Блюксової; они всї — як здаєть ся — належать до одної спілки. Чи не явите ся й ви на тім переслуханю?

тераньскої сьвятинї. Студенти зробили улицями шпалїри. В походї взяли участь мінїстри, посли, духовеньство, власти, депутациї комітатів, стоваришень і ин. При домовинї Ракочого в катедрі сь. Стефана, посли і студенти удержували почетну сторожу. Відправлено богослуженя а на домовинах зложено много вінців. Вечером через ілюміновані улицї відвезено домовини на всхідний дворець, звідки поїхали до Кошиць. На два дни побуту тїл патриотів в Будапештї з'їхало там велике число народу з цїлої Угорщини. Здовж улиць, куда везено домовини, стояли тисячі публики, причім дуже легко було о нещасте. І дїйстно в однім місци завалили ся переповнена трибуна і придавила на смерть одну женщину, а много осіб падаючи, покалїчило ся. Також в Сеґединї на двірци стало ся нещасте. Коли пад'їхав поїзд з домовинами Ракочого і Текелього, публика в числї около 40 тисяч почала тиснути ся і потолочила кільканайцять повалених на землю осіб. — Вчера о годинї $4\frac{1}{2}$ по полудни при великій участи духовеньства, достойників і депутаций з цїлого краю зложено тїла Ракочого і Текелього в Кошицях серед співів і гуку армат до гробів в катедрі.

В парляментарних кругах францускиx говорять, що правительство вже рішило ся що до заряджень, які мають бути видані в справі введеня закона о роздїлї держави від церкви, коли би конфесийні союзи не потворили ся до дня 4 грудня. Церкви згідно з закопоном мають бути знов віддані конґреґациям. Що до відправлюваня служби божої, то буде примінений закон з р. 1881 і удержаний закон о зборах, а сьвященики будуть мусїли піддати ся сему законови в справі всїх заряджень, відносячих ся до служби божої. Дальше правительство буде домагати ся, щоби до закона з року 1883, в справі утрати францускoго горожаньства, додано постанови, що ті сьвященики, котрі слухають заграничну власть, або не піддають ся приписам в справі орґанїзациї служби божої у Францiї, мають стратити францускe горожаньство. Войсковий закон буде розширений і на сьвящеників і коло 6.000 сьвящеників, котрі після давних постанов служили тілько один рік, будуть покликані ще на оден рік служби. Кружить також чутка, що рада мінїстрів висказала гадку, що віддане церковних дібр конфесийним союзам, утвореним без співучасти сьвящеників, противить ся законови і що лише епископи можуть рішити, чи сьвященик має бути уважаний за дисидента, чи нї.

З урядового донесеня про оногдашний замах при Вознесеньскім мостї в Петербурзї, показує ся, що виновником есть молодий чоловік, котрий мав на собі студентский мундур. По вибуху кинув ся він разом з своїми товаришами на віз, вхопив пачку з вартістними паперами і разом з прочими рабівниками почав утїкати. Коли побачив, що его гонять, кинув бомбу, котрої вибух зранив его самого. Позаяк полїциянти були все за ним, отже аби їх здержати, відкинув гроші, котрі вскорі віднайдено. Крім него арештовано ще 4 особи. Як вже доношено двох злочинців убито, одну женщину ранено, а трех жандармів есть поранених від бомби. Також один Француз, котрого назвища доси не стверджено, один урядник і один сторож каменичний легко ранені. Недалеко від місця замаху найдено бомбу, котра не була вибухла.

Новинки.

Львів, дня 30-го жовтня 1906.

— **Перенесеня нотарів.** П. Мінїстер справедливости перенїс нотарів Лукіяна Липиньского з Нов. Санча до Кракова, Александра Пачовского з Макова до Нов. Санча і Кароля Поспулу з Сухої до Макова.

— **З Самбора** пишуть: Дня 1 падолиста с. р. відбудуть ся збори філїї руского товариства педаґоґічного в Самборі в будинку учительскої семінариї о годинї $10\frac{1}{2}$ з полудня. На дневнім порядку будуть отсї справи: 1. Відчит. 2. Справи курсів неграмотних. 3. Справи кружків. 4. Справи шкільних підручників. 5. Внесеня видїлу і членів.

— **Огнї.** В Ярославі згоріла в недїлю вечером цїла фабрика медівників Станислава Ґурґула, давнїйше Чиньского, разом зі всїми припасами і материялами. Причина огню не звістна. — За личаківскою рогачкою при дорозї до Винник, недалеко бровару Грунда, згоріла вчера по полудни пуста велика шопа коршмаря Зонна з Лисинич. Причина огню незвістна. Шопа була асекурована.

— **По 25 роках.** Львівский суд карний одержав з Вильни донесене, що перебуваючий там у вязници Кароль Віндіш, караний вже нераз за всїлякі злочини, занедужавши тяжко, признав ся на сповіди перед сьвящеником, а відтак під его впливом і перед управителем вязницї, що допустив ся у Львові перед 25 і перед 20 роками двох тяжких злочинів: убив именно при улици Хоружчини цїлу родину Коркесів, зложену з чотирох осіб і зрабував готівку. Убийство викликало було тодї в цїлім Львові великий переполох до того степеня, що люди змерком не мали вже відваги іти на ул. Хоружчини і нинїшну Академічну, де ще Полтва була незабудована, а еї береги були зарослі вербами і корчами та бурянами, що давали добру криївку всїляким волоцюгам. Дім, де стало ся убийство, стояв на розї ул. Академічної і Хоружчини, фронтом до сеї послїдної улицї: слїдство тодї не викрило убийника. В кілька лїт опісля згоріла на Янівскім стирта сїна, де кількох львівских волоцюгів і бездомних людий мали свою криївку і де в зимі ночували, поробивши собі в стиртї глубокі нори. Стирта тота згоріла, а коли по еї угашеню знайдено кілька трупів, настав був загальний погляд, що то котрийсь з ночуючих там підпалив може з неосторожности сїно, коли вернувши може пяний, курив папіроса. О якімсь злочинї тодї нїхто й не думав, бо не можна було здогадати ся якоїсь причини, задля котрої би хтось підпалив ту стирту. Аж тепер показує ся, що то Віндіш еї підпалив. Позаяк він тепер признавши ся до тих злочинів, подужав, то видобуто акти тих справ і розведено слїдство против него. Може легко бути, що в згаданій стиртї ночував якийсь его спільник в убийстві при ул. Хоружчини, котрий став ся ему невигідний і він хотїв позбути ся его та підпалив стирту. Віндіш має тепер 43 лїт і допустив ся першого убийства яко 17-лїтний хлопчище. Віндіш був помічником лякерничим. По послїднім злочинї втїк він до Росиї, де вічно броїв і був кільканайцять разів караний. Віндіша видано тепер властям австрийским і спроваджено до Львова. Слїдство в сїй справі веде тепер судия Смоліковский і Віндіш буде тепер по многих роках відповідати за свої давні тяжкі гріхи.

— **Росийска зволоч** загостила до Галичини на гостинні виступи і показує тут, що уміє. Вже не лиш Краків і Львів повні закордонних людий загадочного званя і натури, але вже й по всїляких провінцiональних містах, ба й по селах, тоті непрошені гостї зачинають нашим людем допікати. В Теребовли зловлено зухвалого злодія, котрий обікрав там поручника 3-го полку драґонів ґр. Ів. Козебродского, забравши ему дорогоцїнности на звиш 1000 корон. Місцева жандармерия вислїдила, що крадежі допустив ся зайшовший аж з Люблина 22-лїтний слюсар Едвард Закшевский. При арештованім знайдено майже всї вкрадені предмети. Закшевский сказав, що мав ще спільника, котрий виїхав до Львова. — В Кракові знов арештовано також дуже небезпечного злодія Янкля Левентайля, що зайшов туди з Польщі і разом зі своїм братом Мортком та Мошком Гіммельфарбом доконав в Кракові кількадесять крадежий. Левентайль винаймив був помешкане, котре устроїв був собі по великопаньски зі всякими вигодами і жив дуже виставно, а за все платив крадеными грішми. При ревізиї в его помешканю не найдено готівки і здає ся, що він еї десь сховав. Левентайль приїхав до Кракова зі Львова, де як показуєсь із слїдства, допустив ся також крадежі. Его спільники, брат Мортко і Гіммельфарб втекли і доси не можна їх було вислїдити. — На завізване Вінкентия Добосевича, замешкалого при ул. Янівскій ч. 10, арештувала вчера полїция якогось Романа Сломчиньского, походячого з Варшави, лїт 22, котрий робив авантуру в домі Добосевича. Сломчиньский не мав при собі анї паспорту анї докладних документів, а крім того знайдено у него всїлякі брошури „революцийні". На тій основі замкнено его до арешту.

— **Малий палїй.** Зі Снятина доносять, що жандармерия арештувала і відставила до суду 11-лїтного хлопця Леся Дячника із Стецеви, котрий в однім роцї підпалив з мести 3 господарів, а то: в лїтї 1905 хату Захарюка за то, що Захарюк поломив ему скрипку, в осе-

---

— Я дуже утомлена тими всїми историями — відповіла Ольга трохи вагуючись. Пригадала собі просьбу судженого, аби сама не мішала ся до нїчого.

По вечери сидїла Ольга, розмавляючи з директором і его жінкою, коли комісар полїциї явив ся другий раз.

— Саме тепер — сказав живо — дізнали ся ми, хто був властивим убийником вашого батька. Стара Бльокс признала ся, що Лїнер цїлком невинний і що убийства допустили ся Дун і Люк при еї співучасти. Она від давна підозрівала, що ваш батько перховує в своїм мешканю великі скарби і звірила ся з тим перед тими обома людьми. За їх намовою подала она вашому батькови усипляючий напиток, а коли батько заснув, мали они відтак легку роботу. История з мнимою подорожию Бльоксової була лише на то видумана, аби нас піддурити. Хоч отже убийники не найшли сподїваних скарбів, то однако обставина, що ви були кілька разів в мешканю при улици Писарскій, скріпила їх здогади про скарби батька і звідси пійшли напади і вломи.

— Але длячого Бльоксова нараз признала ся? — спитала Ольга.

— Може гадає, що будуть еї лагіднїйше судити, коли добровільно признає ся.

Комісар попращав ся вскорі і полишив мале товариство в найбільшім зачудованю.

Але найкрасшим закінченем того богатого в подiї дня була для Ольги вість, що на другий день відвідає еї Ральф.

Она ледве могла діждати ся дня, в котрім вкінци мала побачити ся з милим і тїшила ся надією, що тепер, коли розвязана була найтяжша загадка, вияснить ся і послїдна тайна з золотою рибкою.

Тихо, як звичайно, зійшла о девятій годинї рано по сходах з своеї спальнї на долину і війшла до гостинної комнати. Якже радістно забилось їй серце, коли пабачила при столї сидячого судженого.

— Ах, дорогий Ральфе — скрикнула — слава Богу, що ти знов коло мене!

Він обійняв еї і нїжно поцїлував в рожеві уста.

— А однако виглядаєш так зажурена — сказав з любовію.

— Ох, Ральфе — відповіла і не могла здержати зітхненя. — Коли-б ти знав, як я журила ся?

— Ольго, віриш менї?

— Так, вірю, але ти не знаєш, з якими думками я мусїла бороти ся.

— А любиш мене ще так само, як перше? — перебив їй.

Она поглянула на него і він відчитав еї відповідь в щирім і яснім поглядї еї очий.

— Я зле зробив, серце — відповів — що не сказав тобі відразу всеї правди, я гірко того жалував. Але то так все, одна тайна потягає за собою другу.

— Скажи менї лиш скоро, Ральфе — перебила живо — в яких відносинах стоїш ти до Алексія Лїнера і звідки він приходить до того, давати тобі золоту рибку, бо чейже ти дістав еї від него?

Він легко усьміхнув ся, — що було для неї незрозуміле.

(Конець буде).

ци тогож року хату Николи Филипчука за то, що той збив єму збанок, а небавком потім хату Никифора Дорофтея за то, що той побив его несправедливо. В жовтни с. р. підпалив він знов хату Юрка Мойсюка з мести за то, що донька того господаря прозивала его, а ось недавно, бо 19 с. м. підпалив він хату Йосифа і Василя Никифорюків за то, що діти їх его бють. Малий палій признав ся до всего. Нема здаєсь і сумніву, що той хлопчина слабий на умі, і що охота мести через підпалюванє сталась у него манією в наслідок якогось ослабленя на умі та певно ще й длятого, що нема кому заняти ся щиро такою дитиною, взяти еї в свою опіку і повести на добру дорогу. Хлопець пущений на волю і лишений сам собі готов і дальше підпалювати.

— **Самоубийство за помочию гармати.** Американці навіть і жите відбирають собі инакше як инші люди, чисто по — американьски. З Ню-Йорку доносять про таку подію: Якийсь Йосиф Ґіффорд, котрий по своїм батькови одідичив велике майно і належав до одної із найбільше знаних в Месечесетс родин, прийшов до переконаня, що не годен дати ради цілій маєтности і удержати еї в такім стані, в якім дістав по батькови, та постановив длятого зробити конець свому житю, але чисто на американьский спосіб, так, щоби люди мали чому дивувати ся і о чім говорити. В городі коло дому, в котрім здавен давна мешкала его родина, була якась старосьвітска гармата, з котрої иноді при якихсь торжественних нагодах стріляно „на віват". Тота гармата піддала єму здаєсь гадку его ориґінального самоубийства. Ґіффорд набив гармату аж по сам край грубим шротом, шрубами, цьвяхами, та всяким старим зелізом, сів собі з переду перед сам отвір гармати і підпалив люнт. Вистріл гармати розніс єму зовсім голову а тіло роздер на кусні.

— **Кепеніцкий капітан — занедужав** в слідчім арешті. Він каже, що его щось в середині болить. Вже підчас переслухуваня в президиї поліциї чув ся він не здоров. Здає ся, що то не лиш наслідок великого роздразненя з послідних днів. Фойґт каже, що то старість зробила его немічним. В послідні часі піддержувало его лиш напружене всіх сил до виконаня свого пляну. Впрочім він зовсім спокійний, але з причини недуги судия слідчий не міг его переслухувати. Він аж до послідної хвилі перечив рішучо тому, мов би то він допустив ся якогось рабунку, або розбишацкого вимушеня. Старий злодій накручує по свому. Він каже, що яко капітан видавав лиш прикази, а то не его вина, що его слухали. Поправді — каже він — не було навіть крадежі, бо урядник касовий сам дав єму гроші. Коли судия висказав своє здивованє, що він так хитро накручує постанови закона карного, Фойґт усьміхнув ся і сказав, що в нім сидить може щось більшого як кепеніцкий капітан. Впрочім не має він надії, щоби суд легко его засудив. Коли его у 18-ім році засудили за сфальшованє пять почтових квітів на 10 літ криміналу, то вже се тяжка була кара, а засуд за влом до судової каси у Вонґровцу на 15 літ криміналу був ще тяжший, то тепер ледви чи его лагіднійше засудять. Бідний капітан тим мабуть згриз ся і занедужав. Готов ще непережити тої гризоти. Такий славний чоловік а мав би так сумно закінчити!

† **Помер** о. Богдан Цюрко, крилошанин митрополичої капітули у Львові, член руских товариств, дня 28 с. м. в 59 ім році житя. Похорон відбуде ся нині рано з церкви сьв. Юра на Личаківске кладовище. В. є. п.!

Телеґрами.

Відень 30 жовтня. На нинішнім засіданю палати послів поставив пос. Штайн (Всенімець) пильне внесене жадаюче видання дорогоцінних відзнак давної німецкої держави, які знаходять ся в цісарскій скарбници, теперішній німецкій державі. Позаяк се внесене підписало лиш 10 послів, не можна було трактувати его яко пильне. — Пос. Ґесманн поставив пильне внесене, щоби палата приступила зараз до наради над звітом комісиї реформи виборчої. По відповідях міністрів Бінерта і Мархета на інтерпеляциї приступлено до дискусиї над пильним внесенем пос. Абрагамовича, щоби сейчас приступлено до наради над законом о реформі книг ґрунтових в Галичині і на Буковині. Пильність ухвалено і забрав голос референт пос. Яблоньский.

Будапешт 30 жовтня. Приїхав тут міністер справ заграничних бар. Еренталь.

Петербург 30 жовтня. Мітинґи студентскі на університеті розпочали ся відспіванем Марсиліянки. Ухвалена резолюция, котру предложила ґрупа социяльно-демократичної партиї, уложена єсть в дуже острих словах. Сказано в ній між иншим, що самодержавне правительство гнобить свободу за помочию погромів, польних судів і иньших лютих заряджень. Події послідного року зробили, що щезла надія мирного виходу з критичної ситуациї держави. Пролетарият і селяни мусять сполученими силами стреміти до конституанти; революцийні студенти будуть їх підпирати.

Що до нинішного дня (роковини жовтневого маніфесту) ухвалено здержати ся від всяких маніфестаций, щоби „посіпакам" не дати причини до репресий. Участники мітінґів творили трохи менше як половину студентів петербургского університету.

Петербург 30 жовтня. Партия мирного відродженя одержала вчера затвердженє правительства.

Петербург 30 жовтня. Як в Петербурзі так і в містах, на провінциї оголошено плякатами, що в роковини царского маніфесту не сьміють відбувати ся ніякі маніфестациї і що в данім случаю будуть силою здушені.

Петербург 30 жовтня. На основі ухвали ради університетскої замкнено університет аж до дальшого зарядженя.

Казань 30 жовтня. (П. А.) В місті і всіх доохрестних селах заведено стан скріпленої охрани. У віддалі 9 верст від міста напало 20 узброєних людий на два вози почтові. Одному почтиліонови удало ся втечи. Другий віз напастники задержали і зрабували з него 23.000 рублів готівкою та богато цінних пересилок. — З причини, що прибувший тут із заграниці аґітатор устроїв на університеті збори, в котрих взяла участь також численна публика, постановив заряд замкнути тимчасово університет.

Севастополь 30 жовтня. Вчера вечером убито тут шефа політичної поліциї Михайлова. Убийника зловлено, засуджено на смерть і вирок зарав виконано.

Чіта 30 жовтня. Нині рано напало 10 узброєних людий на тутешне касино і зрабували граючим в карти 12.000 рублів.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Кредит особистий для урядників, офіцирів, учителїв і т. д. Самостійні товариства щаднично-позичкові урядників уділяють під найкористнїйшими услівями і на довголїтні сплати позички особисті. Адреси консорциї подає безплатно Zentralleitung des **Beamten-Vereines, Wien I., Wipplingerstrasse 25.**

Сьвіжий Мід

десеровий курацийний найлучший, твердий або плинний, (патока) з власних пасік 5 клґ. 6 К 60 сот. оплатно.

Коріневіч, ем. учит.
Іванчани п. л.

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всї зелїзниці
краєві і заграничні
продає
Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна
Аґенция дневників і оголошень
у Львові
Пасаж Гавсмана число 9.
приймає
пренумерату на всї дневники
краєві і заграничні
по цїнах оригінальних.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).